EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 25.07.1997
KOM(97) 417 lopull.

ASETUKSEN N:O 1469/95 ("MUSTA LISTA") SOVELTAMISTA KOSKEVA KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

(komission esittämä)

ASETUKSEN N:O 1469/95 ("MUSTA LISTA") SOVELTAMISTA KOSKEVA KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

1. Eräiden EMOTRin tukiosastosta rahoitettujen toimien edunsaajien osalta toteutettavista toimenpiteistä annetulla neuvoston asetuksella N:o 1469/95[1] otettiin käyttöön tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmä. Jäsenvaltiot toteuttavat ehkäiseviä toimenpiteitä niiden toimijoiden kohdalla, joita pidetään epäluotettavina (tehostettu valvonta, maksujen lykkääminen, poissulkeminen), merkitsevät nämä toimijat "mustalle listalle" ja antavat tästä tiedon komissiolle, joka puolestaan välittää tiedon muille jäsenvaltioille, jotta ne voisivat tarkistaa kyseisten toimijoiden toiminnan ja luotettavuuden omalla alueellaan.

   Edellä mainitun asetuksen 7 artiklan mukaan komission on esitettävä kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta kertomus tämän asetuksen soveltamisesta ja tehtävä saatujen kokemusten perusteella ehdotus mahdollisesti tarvittaviksi muutoksiksi.

2. Asetus N:o 1469/95 tuli voimaan 6.7.1995. Sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt määriteltiin 24.4.1996 annetulla komission asetuksella N:o 745/96[2]. Tämä asetus tuli voimaan 28.4.1996 ja sitä on sovellettu 1.7.1996 lähtien. Sillä täsmennetään erityisesti tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmän soveltamisala ottamalla käyttöön 100 000 ecun kynnys. Tämän seurauksena tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmää voitiin todellisuudessa toteuttaa vain yhden vuoden ajan.

---

1 EYVL N:o L 145, 29.6.1995, s.1

2 EYVL N:o L 102, 25.4.1996, s. 15

3. Järjestelmän konkreettinen toteuttaminen vaati muutamia käytännön säännöksiä:

   - Asetuksen N:o 745/96 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti jokainen jäsenvaltio nimeää yhden toimivaltaisen viranomaisen tekemään tiedonantoja tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmän puitteissa. Kaikki jäsenvaltiot olivat 1.8.1996 mennessä nimenneet tiedonantojärjestelmään osallistuvan toimivaltaisen viranomaisen.

   - Asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa määritellään komissiolle annettavat tiedot ja säädetään, että komissio sopii jäsenvaltioiden kanssa yhdenmukaisesta lomakkeesta, jota toimivaltaiset viranomaiset käyttävät näissä tiedonannoissa. Tämän lomakkeen sisältö (kappale A jäsenvaltion alkuperäistä tiedonantoa varten ja kappale B muiden jäsenvaltioiden vastauksia varten) määriteltiin lopullisesti sääntöjenvastaisuuksia ja keskinäistä avunantoa käsittelevän työryhmän 26.6.1996 pitämässä kokouksessa jäsenvaltioiden kanssa saavutetun yksimielisyyden perusteella 4.12.1996[3] tehdyllä komission päätöksellä.

   - Asetuksen N:o 745/96 10 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toteutetuista kansallisista lisätoimenpiteistä ennen 1.10.1996. Huolimatta komission nimenomaisista kehotuksista vain kuusi jäsenmaata[4] oli toimittanut komissiolle tiedon toteutetuista kansallisista lisätoimenpiteistä 30.6.1997 mennessä.

   - Asetuksen N:o 745/96 11 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komission on julkaistava Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tiedonanto tämän tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmän toteuttamisesta. Tiedonanto, johon sisältyy muun muassa luettelo jäsenvaltioista järjestelmään osallistuvista toimivaltaisista viranomaisista, julkaistiin 5.12.1996[5].

4. Komissio oli vastaanottanut 30.6.1997 mennessä vain neljä tiedonantoa, joissa ilmoitettiin taloudellisen toimijan merkitsemisestä "mustalle listalle"; nämä tiedonannot olivat peräisin kolmesta jäsenvaltiosta[6]. Kolmessa tiedonannossa oli kysymys vientituesta naudanlihan alalla ja yhdessä vientituesta sianlihan alalla. Kaikissa näissä tapauksissa oli tehostettu valvontaa, yhdessä tapauksessa oli sen lisäksi maksua lykätty. Vain pieni osa jäsenmaista oli reagoinut näihin tiedonantoihin ja ilmoittanut, ettei niiden alueella ollut tarvetta ryhtyä toimenpiteisiin kyseisten toimijoiden osalta.

---

3 C (96) 3593

4 Italia, Itävalta, Ruotsi, Saksa, Suomi, Yhdistynyt kuningaskunta

5 EYVL N:o C 366, 5.12.1996, s. 11

6 Alankomaat, Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta

5. Tiedonantojen vähäisyys selittyy ehkä osaksi sillä, että järjestelmän tehokkaan toteuttamisen vaatimat edellytykset (soveltamistoimet, joilla määritellään joitakin olennaisia seikkoja, toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen, toimenpiteet, joilla asetus saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sopimus käytettävistä lomakkeista) täyttyivät vasta huomattavasti perusasetuksen voimaantulon jälkeen. Lisäksi jäsenvaltioiden edustajien kanssa sääntöjenvastaisuuksia ja keskinäistä avunantoa käsittelevässä työryhmässä käydyissä keskusteluissa on ilmennyt, että jäsenvaltioilla on ollut tiettyjä vaikeuksia tähän järjestelmään totuttautumisessa. Lähitulevaisuudessa käyttöön otettava täysin tietokoneistettu tiedonantojärjestelmä (joka käyttää AFIS-verkostoa[7]) tulee helpottamaan viestinnän teknistä puolta.

Jäsenvaltioilla oli kuitenkin tarpeeksi aikaa ilmoittaa tapauksista ja toteutetuista toimenpiteistä asetuksen N:o 1469/95 soveltamiseksi. Tässä yhteydessä on muistettava, että jokainen tiedonanto on toimitettava "viivytyksettä" *ensimmäisen* toteamisen jälkeen, jollainen on "toimivaltaisen hallinnollisen tai oikeudellisen viranomaisen ensimmäinen kirjallinen, myös sisäinen, arviointi" (asetuksen N:o 1469/95 1 artiklan 1 kohta ja asetuksen N:o 745/96 5 artiklan 3 kohta). Mikäli tämä ensimmäinen väliarviointi osoittautuu perusteettomaksi hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn aikana, sitä voidaan tarkistaa (1 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 745/96).

Vertailtaessa tietoja, joita komissio on saanut asetuksen N:o 595/91[8] 3 artiklan mukaisesti annettujen, vuotta 1996 koskevien tiedonantojen pohjalta, sekä komission ja jäsenvaltioiden yhdessä suorittamien tarkastusten tuloksia (UCLAF[9]), on pakko todeta, että "mustalle listalle" olisi ollut merkittävä huomattavasti enemmän toimijoita. Pelkästään vuodelta 1996 ja jo yksinomaan vientituen osalta (joka on yksi asetuksen N:o 1469/95 kattamasta kolmesta alasta) jäsenvaltiot ilmoittivat asetuksen N:o 595/91 3 artiklan mukaisesti 72 sääntöjenvastaisuustapausta, joista jokainen ylitti 100 000 ecun kynnyksen[10].

Komissio (UCLAF) tutkii jäsenvaltioiden kanssa, miksi ne eivät ole ilmoittaneet enempää tapauksia asetuksen N:o 1469/95 mukaisesti. Lisäksi se tutkii, mitä menettelyä olisi noudatettava pääsihteeristössä/UCLAFissa parhaillaan tutkittavissa tapauksissa, jotka saattavat täyttää asetuksessa N:o 1469/95 määritellyt edellytykset.

---

7 Antifraud Information System, petosten torjunnan tietojärjestelmä

8 EYVL N:o L 67, 14.3.1991, s. 11

9 Petosten torjunnan koordinointiyksikkö

10 Asetuksen N:o 745/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan saman toimijan toteuttamien sääntöjenvastaisuuksien vuoden aikana syntynyttä *kasautumaa*

Päätelmä

Komissiolle annettujen harvalukuisten tiedonantojen perusteella ei tunnistamis- ja tiedonantojärjestelmää voida perusteellisesti arvioida. Koska järjestelmän käynnistysvaikeuksien pitäisi nyt olla ohitse, komissio valvoo seuraavien 12 kuukauden aikana tarkoin asetuksen N:o 1469/95 soveltamista jäsenvaltioissa sekä niiden toimenpiteiden osalta, joita toteutetaan epäluotettavina pidettävien toimijoiden kohdalla, että tiedoksiantamisen osalta. Sen jälkeen se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle toisen kertomuksen, jossa tarkastellaan asetuksen mahdollista muuttamistarvetta.

ISSN 1024-4492

KOM(97) 417 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 01 06 09

Luettelonumero : CB-CO-97-422-FI-C

ISBN 92-78-23727-2

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg